चित्ताभीगः, पुं, (चित्तस्य खाभीगः परिपूर्णता दल्लषः।) एकस्मिन् विषये मनसः पुनः पुनः प्रवितः। तत्पर्यातः। मनस्कारः २। इल-मरः।१।५।२॥

चित्तोत्रतिः, स्त्री, (चित्तस्य उद्गतिः उद्गयनम्।)
गर्नः। इति हेमचन्दः। २। २३१॥

चित्रं, क्री, (चीयते इति । चि + "चित्रामि-चित्रं च।" ३।१।१३२। इति कर्माण यः। निपातनात्त्राममे साधुः। यहा, व्यप्प्रत्ययेन पिति तुमाममः।) चिता। इति चिकाखप्रेषः॥ (तच्चाते चि। यथा, रामायणे।१।५८११। "चित्रसाखाङ्गरामस् व्यायसासर्गोऽभवत्॥")

चित्रः, पुं, (चीयतेश्सी इति । चि+"चित्राबि-चित्रे च।"३।१,१३२। इति कक्सीय य:।) अबि:। इति सुम्धवीधम्॥

चित्रा, ख्री. (चीयतेश्विरखां प्रेतस्य। चि नयः निपातनात् साधुः। क्यप् वा।) चिता। इत्य-मरः। २। ६। ११०॥

चिन, त् क चाणिकेचणे। वेख्ये ह्नते। इति कवि-कत्यहमः॥ (यहन्तचुरां-परं-सकं-सेट्।)चणिके-चणं कदाचिद्रप्रनम्। चिनयति चिनापयति राचुं लोकः कदाचित् पद्मती ह्ययः। चिनयति प्रतिमां लोकः। इति दुर्गादासः॥

चिनं, स्ती, (चिन्नयतीति। चिन्न + कमीति चए।
यद्वा, चीयते इति। "अमिचिमिग्रसिन्धः सः।"
उगां ४। १६४। इति सः।) तिलकम्।
यावेख्यम्। (यथा, पच्दस्याम्। ६। ५।
"उत्तमाधमभावेन वर्नन्ते पटचिन्नवत्॥")
याज्ञतम्। (यथा, रामायगे। १।१०।
"चिनं संकीङ्मानास्ताः कीङ्नैर्विविधेस्तथा॥")
कर्न्यरवर्षः। (यथा, माघे।१। =

"निसर्गचित्रीज्ञलस्यापस्यागा")
तदुवक्ते ति। इति मेदिनी। रे, २५॥ (ऋलक्वारविश्रेष:। यथा,—

"तिचिनं यन वर्णानां खड्गायाकतिचेतुता।" सिन्नेयाविभेषेण यन यस्ता वर्णाः खड्गसुरज-पद्माकारसुक्षासयन्ति तिचनं कायम्॥ ॥ अध्यनं क्षेत्रभाचराष्ट्रतिच्छन्दोभेदः। तक्ष-चर्णं यथा, छन्दोमञ्जर्थाम्।

"चित्रसंज्ञमीरितं समानिकापदद्वयन्।"

उदाहरणं यथा,—
"विद्रमार्ग्याधरोष्ठभोभि वेखवादाहरूवत्नवीजनाङ्गमङ्गचातसम्बद्धकाङ्गः!
कां सदैव वास्तदेव! प्रायक्षभयपाद! देव!
बन्धपुव्यक्तिक्रभां कां स्मरामि गोपवेशः!॥")
व्याकाशः। कुठविशेषः। इति देमचन्द्रः।६।३८॥
(व्याक्षमान्विते, चि। यथा, महाभारते। १।

"चिना; योतं कथास्त्रच परिवृत्तसपिखनः॥") चिनः, ग्रं, (चिनयित पापपुर्व्यो विचार्यः चिनं करोति तिखतीत्वर्यः। चिन् + विज् + खण्। यद्वा चीयन्ते उपचीयन्ते प्रतिनोका येन्। चि + "अमिनिमयमिग्यः कः।" उर्था । ११६६ । इति कः। यमिनियमे । यथा, तिय्यादितन्ते। "उनौदराय चिनाय चिनगुप्ताय ने नमः॥" नर्जुरवर्थः। इत्यमरटीनायां भरतः॥ (सपै-विभेनः। यथा, महाभारते। २।६।८। "लख्य कोहित्यने पद्माच्यम् वीर्यवान्॥" एतराष्ट्र-प्रमिदः। यथा, तन्नेव।१।११०।१। "चिनोपिनने चिनाच्यारिनः श्रासनः॥") यर्ष्टरुचः। अशोकरुचः। चिनकरुचः। इति राजनिष्यरः॥

चिनकं, क्री, (चिन+ खार्थे कन्। यद्वा चिन-मिव कायति। के + कः।) तिलकम्। इति मेदिनी। के, प्या (उच्चविशेषः। यथा, गार्के १८० चाध्योये।

"विषता चिचनं चिचं तथा कट्करोहिसी॥") चित्रकः, पुं, (चित्रेण चित्र इव वा कायति। कै+ क:।) वात्र:। इति हेमचन्द्र:। १। ३५१॥ वाष्ट्रभेद:। चितावाच् इति भाषा। तत्-पर्याय:। चित्रकाय: २ उपवाघ: ३ व्हमा-न्तकः ४ शूरः ५ चुद्रशार् तः ६ चित्रवाष्टः ।। रचविष्रीयः। चिता इति भाषा ॥ तत्पर्यायः। व्यक्ति: २ प्रार्वत: ३ चित्र: ४ पाचीकटु: ५ भिषी ६ क्यानु: ७ दहन: ८ वान: ६ च्योतिष्कः १० पालकः ११ चनलः १२ दांरुगः १३ विद्व: १४ पावक: १५ भावत: १६ पाची १० डीपी १८ चिनाङ्गः १६ सूरः २०। व्यस्य गुगा:। खिसिसमलम्। पाके कटुलम्। भ्रोफ-कपार्तिवातीरराश्चीयच्यीक्षमिक्ष्वनाशित्यः। इति राजनिर्धेग्दः ॥ पाकेश्यातुलात्वम् । कुष्ठ-नाणिलम्। इति राजवल्लभः॥ (यथा, श्रव्हार्थ-चिन्तामिशिष्टतवचनम्।

"चिन्नः कटुकः पाने विद्वलत् पाचनो लघुः। कृत्वीय्यो यहयीकुष्ठश्रीयार्थः क्रिमकासगुत्॥ वातश्रद्भाष्ट्ररो याष्ट्री वातार्थः श्रेष्ठापित्तवृत्। विचिनं चैनकं शाकं काश्मद्विमहितम्॥ तप्ततेले सवाङीके पाचितं तक्रसम्भृतम्॥" व्योषधिविशेषः। यथा, सुश्रुते स्वन्धाने ३६ ष्रथाये।

"पूरिकश्चिनकः पाठा विड्ङ्गैलाहरेणवः॥")

एरण्डचः। इत्यमरः। २।८।५१॥ (चिन
+ जुन्।) चिनकारः। इति हमचन्दः॥
(सुचुक्तन्दः। यघा, भावप्रकाणस्य पूर्व्वखण्डे
प्रथमे भागे।

स चुक्कन्दः चनवचिष्यचकः प्रतिविश्युकः॥" चस्य गुगः। भिरःपीङ्गित्तस्यविषनाभित्वश्व॥)

चिनकष्ठः, पुं, (चित्रः चिनितः कथ्छोरस्य।) कपोतः। इति जटाधरः॥ (कपोतप्रव्हेरस्य विष्टतिर्वाखाता॥)

चित्रकम्बतः, पुं, (चित्रक्षासौ कम्बलक्षेति।) कम्बलविग्रेयः। दुलिचा ग्रालिचा द्रव्यादि भाषा॥ यथा, उगादिकीवे।

"कुय; स्त्रीपुंसयीस्त्रिचक्क पुंति वर्ष्ट्रिष ॥"

चिनकरः, पुं, (चिनं करोतीति। छ + टः।)
वर्णसङ्करजातिविश्वेषः। पटुया इति भाषा ॥
स तु श्रृद्दागर्भे विश्वकमीरसजातः। इति ज्ञञ्चवैवर्त्तपुरायम्॥ तत्पर्यायः। रङ्गाजीवः २।
इत्यमरः। २।१०। ०॥ रङ्गजीवकः ३। इति
प्रव्यस्तावजी॥ वर्णो ४ वर्णाटः ५ चिनकारः ६। इति जटाधरः॥ (यथा, ज्यार्थासप्तप्रत्याम्। ३४५।

"चिनकरतू किवेव लां सा प्रतिभित्ति भावयति॥") चिनकस्मा, [न्] पुं, (चिनं कस्मास्य।) तिनिग्र-रुच:। इति प्रब्दचिन्त्रका॥ वहुबीहौ आस्रयं-कस्मा चिनकारस्य॥

चित्रकायः, पुं, (चित्री नानावर्णयुक्तः कायी देची यस्य।) याद्रः। इति चेमचन्द्रः। १८१५१॥ चित्रयाद्रः। इति राजनिर्धेग्रहः॥

चित्रकारः, युं, (चित्रं करोतीति। क्य+ "कर्म-ग्यम्।" ३।२।१। इत्यम्।) चित्रकरः। (यथा, महाभारते।१।१२०।४०।

"संमार्जितं सौधकारे (स्वनकारे स चिनितम् ॥") चास्य उत्पत्तिविष्टतिर्यथा, पराधरपद्वतौ । "स्थपतेरपि गान्धिकां चिनकारो यनायत॥"

चित्रकूटः, पुं, (चित्राणि कूटानि छङ्गाणि यस्य।)
पर्वतिविश्रेषः। इति श्रव्हरत्नावनी ॥ पुरा
रामी वनं गला प्रथमे यत्र वासमकरीत् ।
(पर्वतीय्यं प्रयागचित्रस्थमरङ्गानाश्रमात् साईयोजनङ्गयेयतीते पार्त्वगताया मन्दाकित्यास्थाया सरितो हत्तिस्थातो राजते। यहक्तं रामा-

यगे। २। ६२। १० — १२।

"भरताहृद्धतीचेषु योजनेव्यजने वने।

चित्रकूटगिरिस्तत्र रम्यनिद्देशाननः॥

उत्तरं भार्त्रभाषाद्य तस्य मन्दाितनी नदी।

पुष्पितहमसंच्छ्वा रम्यपुष्पितकानना॥

यनन्तरं तत्विरितिश्चित्रकूट्य पर्वतम्।

तयोः पर्यकुटीं तात! तत्र ती वसती घुवम्॥")

यघुना दुन्देलखखाख्यदेशे काम्ता इति

खातः॥ (ययं हि पीठस्थानेषु अन्यतमः।

यत्र च भगवती सीतारूपेय महादेवश्चन्द्र
पूड्कपेय विराजते। यथा, देवीभागवते।

७ । ३० । ७० । "चित्रकूट तथा गीता विन्ह्ये विन्खाधिवासिकी॥" तथा, सहालिङ्गेषरतन्त्रे ।

"चिन्नकूटे चन्नचूड़ी योगेन्त्रो विन्वप्रकृति ॥") चिन्नकत्, युं, (चिनं नानावर्धे करोतीति। क्ष+ किए।) तिनिध्यष्टचः। इत्यमरः। २। ॥२०॥ (चिन्नमावेखं करोतीति।) चिन्नकरः। इति इलायुधः॥

चित्रकोलः, पुं, (चित्रो विचित्रः कोल कोइदेशो यस्य।) सम्मानका। इति चिकास्क्रीयः॥

चित्रगर्यं, क्षी, (चित्रो विचित्रो गत्वी यस्त्र।) इरितालम्। इति राजनिष्युटः॥

चित्रगुप्तः, पुं, (ग्रुप रच्यो + भावे ताः। चित्रायां जीवज्ञतपापपुग्यादिविचित्रायां ग्रुपं गोपनं